

عنوان مقاله:

بررسی عوامل محرک اسکان غیررسمی در حریم شهرهای کوچک به کمک تکنیک DEMATEL (مطالعه موردی: شهر یاسوج)

محل انتشار:

سومین همایش بین المللی معماری عمران و شهرسازی در آغاز هزاره سوم (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسندگان:

عاطفه ریاضی - دانشجوی کارشناسی ارشد برنامه ریزی شهری، دانشگاه هنر اصفهان

مهین نسترن - دکتری جغرافیا و برنامه ریزی شهری، دانشیار دانشگاه هنر اصفهان

خلاصه مقاله:

بخش عمده ای از مشکلات شهرهای ایران ریشه در عدم مدیریت و برنامه ریزی مناطق روستایی حریم شهرها دارد. فقدان راهبرد مناسب توسط دولت و رهاسدگی حریم شهرها، موجب از بین رفتن گسترش قانونمند شهرها شده و حریم شهرها را به محلی برای ایجاد معضلات پیچیده از جمله اسکان غیررسمی تبدیل نموده است. در کشورهای درحال توسعه، نوع نگاه به اراضی پیرامون نگاهی احیاکننده نبوده و این نواحی به علت تغییر کاربری اراضی کشاورزی، گسترش افقی شهر، افزایش تراکم جمعیت، ساخت وسازهای بی رویه، تخریب محیط زیست و مواردی از این دست، به کانون هایی بحرانی برای شهر تبدیل شده اند. شهر یاسوج با وجود سابقه کم شهرنشینی واقع شدن به عنوان مرکز سیاسی، اداری و خدماتی و شرایط مساعد آب و هوایی، شهری مهاجرپذیر بوده که سالانه با افزایش جمعیت زیادی مواجه است. تعداد زیادی از این جمعیت به علت پایین تر بودن قیمت اراضی حواشی شهر، در این قسمت ها و روستاهای متصل به آن سکنی می گزینند. گاهی در روند گسترش شهر نیز این روستاها به شهر الحاق شده و بافتی ناهمگون با شهر را در حاشیه به وجود آورده اند. جمع آوری اطلاعات و داده های این پژوهش که از نوع کاربردی است، ترکیبی از دو روش کتابخانه ای و میدانی می باشد و با هدف بررسی عوامل تاثیرگذار بر تبدیل حریم شهر یاسوج به اسکان غیررسمی تهیه شده که بر همین اساس با استفاده از نظر مدیران کلان شهر یاسوج- از طریق پرسشنامه مدیران 6 عامل اصلی شناسایی شدند که مهم ترین آنان مدیریت ناکارآمد شهری بوده است. جهت تحلیل این عوامل از نرم افزار Excel و تکنیک Dematel که مناسب تصمیم گیری بر پایه مقایسه های زوجی و پذیرش بازخورد روابط می باشد، استفاده شده است.

کلمات کلیدی:

گسترش شهر، حریم شهر، ادغام روستاها، اسکان غیررسمی، تکنیک Dematel، شهر یاسوج

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/711808>

